

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ไม่มีธรรมในใจแล้วหมดคุณค่า

ได้มากเท่าไรยิ่งดีทองคำ เราพยายามเต็มกำลังนะทองคำ ขอให้พี่น้องทั้งหลาย
หนักแน่นทองคำให้มากนะ หลวงตาเป็นผู้นำแสดงออกมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบความ
จริงว่า ทองคำเรายังมีน้อยในคลังหลวง ให้ซับบเข้าไป เห็นไหมเมืองนอกเมืองนาแถว
ใกล้เคียงเพื่อนบ้านกันนี้ เงินจนกลายเป็นกระดาษเศษไปไม่มีค่า ก็เพราะไม่มีทองรับ
รอง ฟังซิ ใกล้เคียงเราเงินจะกลายเป็นกระดาษเศษไปหมดแล้ว เพราะไม่มีเครื่องรับ
รองเอาไว้ คุณภาพของเงินก็ไม่มีอย่างที่เราเห็น จึงนำเอามาประทับหัวใจเราทุกคน ๆ
ประเทศไหนก็ตามถ้าทองคำไม่มีเป็นเครื่องยืนยันเป็นหัวใจของชาติแล้ว ก็เป็นอย่าง
เดียวกันหมด ต้องให้พยายามทุกคน

เมื่อวานนี้เขาก็ออกหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับที่มีคนเล่าเรื่องอะไรนี้ เขาออกหนังสือ
พิมพ์แล้วเราก็ไม่จำเป็นต้องพูดแหละ พอถึงที่เรียบริ้อยแล้วเราก็พูดกันเสียเองสะดวก
ไม่มีใครจะทราบเรื่องละเอียดลออยิ่งกว่าท่านนายก เราจึงรวมไว้ที่นั่นความเชื่อความ
ยอมรับทุกสิ่งทุกอย่าง บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มีความเห็นที่แยกกันบ้าง ๆ อะไรอย่างนี้
ถ้าเป็นส่วนใหญ่เข้าไปแล้ว แล้วท่านนายกว่ายังไง เราจะต้องเข้าจุดนี้ก่อน นายกว่า
อย่างนั้นต้องฟัง บอกเลยนะ ต้องฟัง ท่านรู้เห็นเหตุผลกลไกลละเอียดลออกว้างขวาง
มากยิ่งขึ้นกว่าพวกเราซึ่งตัวเท่าหนู ๆ บอกได้เลย ท่านพูดอย่างไรให้ฟัง อย่างน้อยให้มา
ถามเราเสียก่อน อย่างที่ว่ามาถามเรานี้เราบอกให้ฟังท่าน บอกอย่างนั้นนะ เพราะเรา
เชื่อว่าไง ความรู้กว้างขวางสุขุมมาก

ไม่ได้ย่อเอาความจริงมาพูด ตาหนีบอกวาทาหนี ขี้ต้องบอกว่าขี้ ทองคำทั้งแท่ง
ต้องบอกว่าทองคำทั้งแท่ง นี่คือธรรมความจริง เพราะฉะนั้นใครจะมาหาอยู่ตามถึงขยะ
หลวงตาจึงไม่สนใจ เพราะหลวงตาต้องผ่านถึงขยะไปทุกวัน คำพูดหลวงตานี้เราพูด
ตรง ๆ ไม่ใช่คำพูดออกมาจากถึงขยะ ออกมาจากทองทั้งแท่งของพระพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ไม่ใช่ธรรมตา ดึงออกมานี้ พอผ่านถึงขยะมันก็โดดขึ้นเห่าวอกแวกแล้วกลับ
เข้าไปกินถึงขยะอันแก่นั่นแหละ เราไม่สนใจ ถ้าสนใจตรงนี้ธรรมจะก้าวเดินไม่ได้นะ
เพราะมันเต็มไปด้วยถึงขยะมืดแปดทิศแปดด้าน มีแต่ถึงขยะ เหยียบไป ๆ ช่งไหน ๆ
พอจะเป็นผลประโยชน์เล็กน้อยเพียงไร นั่นละเรามุ่งต่อนั้น ๆ ใ้อถึงขยะเราไม่ยุ่งกับ
หัวมันแหละ มันเป็นอย่างงี้ช่างหัวมัน อย่างมากมันขึ้นเห่าวอก ๆ แล้วก็ลงไปกินถึงขยะ
ของเก่า ผู้ที่จะได้รับประโยชน์เหนืออื่นยังมี ๆ เรามุ่งเอาอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงเอา
ความจริงออก ๆ

ความจริงออกน้ำมันก็ไปโดนถึงขยะ มันหาว่าสกปรก ตัวมันเป็นถึงขยะมันไม่ว่า เราพูดเพื่อชำระอันนี้มันหาว่าเราอย่างนั้นอย่างนี้ นี่ปลอมขนาดไหนกิเลสพึงชึ การแสดงทุกอย่างเราไม่ได้มีเรื่องเจตนา แยะหนึ่งก็ไม่มีที่ว่าจะพูดเรื่องสกปรกอย่างนี้เราไม่มี เราพูดตามอรรถตามธรรมไปอย่างนั้นแหละ ทีนี้เรื่องมันมียังงั้นมันต้องกระทบกัน ๆ ระหว่างกิเลสกับธรรมต้องเป็นข้าศึกกันตลอดไป ไม่งั้นไม่เรียกว่ากิเลส ก็คือข้าศึกใหญ่ของธรรมนั่นเองจะว่าอะไร

ถ้าไม่มีธรรมโลกนี้ไม่มีความหมายนะ ฟืน้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ที่โลกยังพอมีความหมายคือมีธรรมแทรกอยู่ไม่มากนักน้อย คนเราคนหนึ่งนี่ถ้าลงไม่มีธรรมในใจแล้วหมดคุณค่า หมดค่าหมดราคา ยิ่งแต่ลมหายใจฟอด ๆ เท่านั้น เราย้ำว่าเราเป็นมนุษย์นะ ธรรมเท่านั้นพาให้เป็นมนุษย์ให้มีคุณค่า กิเลสมันเหยียบย่ำทำลายคุณค่าลงให้เหลวแหลกแหวกแนวจนหาคุณค่าไม่ได้ เพราะฉะนั้นธรรมจึงต้องมี ต้องแสดงไปตามธรรม การเทศนาว่าการทุกอย่างเราพูดไปนี้ กิเลสมันจะหาว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เราไม่สนใจ เราเอาความจริงออกซะออกล้างต่างหาก เพราะฉะนั้นการพูดจึงพูดไปได้ทุกแห่งทุกมุม เฉพาะอย่างยิ่งพวกอินเตอร์เน็ตเขาจะหัวเราะหลวงตาพูดละนะ หัวเราะก็ช่างเขา ปากเขาต่างหากเขาหัวเราะใช้ไหม เราไม่ได้หัวเราะแบบเขา เนาะก็ไปอย่างนั้นเสีย มันไม่เข้าถึงขยะกับเขาเนี่ย ธรรมไม่เข้า ไปไหนไปแบบธรรมล้วน ๆ ไปเลย

นี่เราได้เตือนเสมอ คือธรรมดาเราก็บอกไว้แล้ว ส่วนมากพวกบรรดาประชาชนทั้งหลายส่วนรวมรวมหัวกันแล้ว เรื่องอะไรขึ้นมาเป็นยังงั้น ๆ ก็นำเรื่องนี้เข้ามาเสนอเรา เราก็ถามว่าอันนี้ถึงท่านนายกแล้วยัง ขึ้นเสียก่อนนะ นายกท่านว่ายังงั้น จะคอยฟังทางนั้นมาประกอบกันทางนี้ทันทีนะ คือฟังนั้นปั๊บเข้ากับนี้ปั๊บประกอบกันทันที พอเสร็จแล้วบอกเลย ๆ เพราะฉะนั้นทุกท่านขอให้เชื่อธรรม อย่าเชื่อกิเลสเป็นอันขาด เชื่อเท่าไรแหลกเท่านั้นไม่มีเหลือ ให้ฟังเสียงธรรมทุกอย่าง ถ้าธรรมออกยังงั้นให้พากันปั่นอย่าฝืน ฝืนไม่ได้เลย ธรรมนี้เรียกว่าถูกต้องแล้ว ที่ออกไปทุกแห่งทุกมุม บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย เราไม่สงสัยในการเทศนาว่าการสั่งสอนโลกเราพูดจริง ๆ ให้ออกทางไหนออกเลย ถ้าว่าอย่าให้อย่าทันที อย่าฝืน ฝืนแล้วจมไม่สงสัย คนนี้ฝืนคนนั้นฝืน ฝืนหมดทั้งประเทศจมหมดทั้งประเทศเลย ธรรมไม่มีความหมาย มันไปมีความหมายอยู่กับความจม นี่ละถ้าเชื่อกิเลสแล้วจะจมทันที ถ้าเชื่อธรรมแล้วฝืน ต่างคนต่างฝืน ธรรมพาฝืนไม่เป็นไร

นี่เอาธรรมล้วน ๆ มาสอนโลกนี่นะ เราสอนโลกไม่ได้สอนด้วยแบบกิเลสสอนเราพูดตรง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ฟังเสียงใครเลย ฟังเสียงธรรมเพราะธรรมเหนือโลกเรียกว่า โลกุตรธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก แปลออกว่าอย่างนั้น เหนือทุกอย่างไป

ตลอด อันนี้เรื่องใหญ่ ๆ เท่าไรให้สงบ สงบทันที ไม่งั้นจะขึ้นอีกนะ เพราะพวกเราพวก รักษาชาติก็ต้องห่วงใยกับชาติบ้านเมือง เมื่อต่างคนต่างความรู้ความเห็นรวมกันแล้ว เข้ามาเสนอ ถ้าหากว่าทางนี้เห็นด้วยก็ออกปรับเลย ถ้าทางส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยบอกยัง ไงก็ไม่ระงับ สองทางนี้ก็มียุทธวิธีที่เป็นทางเดิน เป็นทางระงับ เป็นทางก้าวเดินก็ดี เป็นทาง ระงับก็ดี จะอยู่สองจุดนี้ คือจุดศาสนากับจุดของชาติ ก็มีอยู่สองอย่าง พออันนี้บ๊อบแล้ว ชาติว่ายังไง เข้าหาจุดของชาติ ถ้าชาติว่าอย่างนั้นเราฟังแล้วเอา ออกทันที ๆ เลย

เราเป็นเจ้าของของชาติ สมบัติของชาติอยู่กับเราหมด ต้องต่างคนต่างพิจารณา ความรู้ความเห็นทุกอย่างให้ฟังเสียงหัวหน้า หัวหน้าเป็นสำคัญ เราจึงเรียกว่าเป็นหัวหน้า ทางชาติเหมือนกัน ทางศาสนาเหมือนกัน ศาสนาก็ศาสดาองค์เอก ฟังซิ ทางชาติ หัวใจของชาติก็คือนายกผู้นำ ให้ฟัง ควรฟังต้องฟัง ไม่ควรฟังฝืนวันยังค่ำต่อยกันวันยัง ค่ำ ถ้าฝืนเรื่องใหญ่แล้วไม่เอา ฝืนก็เรียกว่าเป็นอันตรายต่อส่วนใหญ่ จะเป็นรัฐบาลไหน มากี่มาเถอะ ไม่เห็นื่อประชาชน ขึ้นตรงนั้นะ ประชาชนตั้งรัฐบาลขึ้นมาี่ รัฐบาลไหน เหลวแหลกแหวกแนวจะยอมรับได้ยังไง ยอมรับไม่ได้ ชาติยอมรับไม่ได้ เพราะชาติตั้ง รัฐบาลขึ้นมา ชาติยอมรับไม่ได้รัฐบาลจะก้าวไปได้ยังไง รัฐบาลอยู่ใต้อำนาจของชาติ ที่ นี้เมื่อชาติว่าเอา ยอมรับกันแล้ว ผิงเลย จึงเรียกว่าผู้นำซิ

ฟังเสียงผู้นำ เมื่อผู้นำเป็นความถูกต้องดีงามแล้วต้องก้าวเดินตามอย่าฝืน ฟัง คำนี้ให้ดีด้วย ถ้าเรื่องที่เป็นมาดังที่เป็นมาแล้ว นั้นละที่ได้ฝืนมาตลอดก็เพราะมันขัดกัน กับความดีงามของชาติไทย ความสงบร่มเย็น ความแน่นหนามั่นคงของชาติ นี่คือข้าศึก ของชาติ ก็รับกันทันทีเลย เราเป็นเจ้าของของชาติ สมบัติของชาติอยู่กับเราทุกคน ๆ เป็นผู้มีสิทธิ์ที่จะรักษาสมบัติของตนในชาติ ต้องเอาให้เต็มเหนี่ยวทุกคน อะไรเข้ามา ขวางจะทำชาติให้ล่มจมเอากันเลย อันไหนที่จะทำชาติให้เจริญรุ่งเรืองยกกันทันที ๆ เลย

เวลานี้เราก็รู้สึกว่ารบรื่นดีงามไปโดยลำดับ โลงใจเรา เราพูดจริง ๆ เราได้ นายกคนนี้มาเราโล่งใจเราพูดจริง ๆ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างพูดกันได้ไม่มีอะไร เพราะเจตนาอันเดียวกัน เจตนาที่จะยกชาติบ้านเมืองอันเดียวกัน ไปได้คล่อง ถ้าเจตนา มาขวางบ้านขวางเมือง เป็นก้างขวางคอ เป็นก้างขวางชาติบ้านเมืองแล้วต้องฟัดกันทันทีเลย การรักษาชาติบ้านเมืองต้องรักษากันอย่างนี้ เอาเหตุเอาผลเข้ารักษา อันใดจะมา กระทบกระเทือนแก่ความดีงามและแน่นหนามั่นคงของชาติไทยเรา เราต้องเอาทันที นั้นคือมหาโจร มหาภัย ขึ้นทันที เราเป็นเจ้าของทรัพย์รับกันทันทีเลย นั้นละเรียกว่าผู้ ปฏิบัติรักษาสমบัติของตนและส่วนรวมไว้ให้แน่นหนามั่นคง ต้องต่างคนต่างรักษาอย่าง นี้ให้พากันจำนะทุกคน ๆ

เรื่องที่ว่าส่วนใหญ่ของชาติไทยเรานี้ เตรียมพร้อม ๆ ที่จะรับข้าศึกทุกอย่าง แล้วก็มีอยู่สองเงื่อนไขนั้นเข้ามารวมจุดเดียวกัน คือให้ฟังเสียงหัวหน้าเท่านั้น เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงเรียบเหมือนไม่มี ก็เพราะหัวหน้า อันนั้นเอาไว้เพื่อความสงบ ความสงบนี้เป็นคุณขนาดไหน แล้วสิ่งที่จะแสดงออกมาเป็นคุณเป็นโทษขนาดไหนเอามาเทียบเคียงกันแล้ว ว่าทำอย่างนี้ดี เอาอย่างนี้ อย่าทำอย่างนี้มา ก็สงบร่มเย็นมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ พวกกันเข้าใจนะ

เรื่องศีลเรื่องธรรมก็เคยได้พูดให้ฟังเสมอ อย่าจิตจางในหัวใจนะ ถ้าศีลธรรมจิตจางแล้วเราทุกคนจิตจางกันทั้งนั้น ไม่มีอะไรมีคุณค่ามีราคา ให้อุตส่าห์พยายาม จิตเป็นของสำคัญเคยสอนพี่น้องทั้งหลาย นี่พูดมาตั้งแต่รากเหง้าของการฝึกจิตเลย เราเอาตัวของเราออกยื่นเสียด้วย อย่างไม่สะทกสะท้านด้วย ที่ออกมาพูดให้พี่น้องทั้งหลาย เหมือนกับว่าเป็นการยืนยันรับรองพี่น้องทั้งหลาย เอ้า ก้าวเดินตามนี้ ถ้าจมหลวงตาจะพาจม เหมือนอย่างนั้นนะ พูดมีลักษณะอย่างนั้น ยืนยันขนาดนั้นความแน่ใจในธรรมของพระพุทธเจ้าที่จะจุดลากโลกขึ้น ตั้งแต่ส่วนย่อยถึงส่วนใหญ่ ได้จากธรรมทั้งนั้น

แต่กิเลสอย่าไปหวังกับมันเลย ใครมีความโลภมากขนาดไหน นั่นละความล่มจมอยู่กับคนนั้น จำให้ตีค่านี้นะ เวลาที่โลกกำลังเป็นบ้ากัน ซึ่งดีซึ่งเด่นซึ่งร้ายซึ่งรวย ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง มีแต่กิเลสพาซึ่ง แล้วจมไป ๆ ใครมีที่ไหนว่าได้มีความสุขความเจริญรื่นเรื่งบันเทิง เอาความสุขด้วยการโลภมาก ให้ได้สมบัติมามาก ๆ มาอวดโลก มันไม่ได้ มันมีแต่ความโลภเฉย ๆ โลภเป็นบ้ากันเลย หลับตีสลึมตาไม่ได้มีเวลาสบายละ นี่คือการโลภมันลากไป ๆ จะทำอย่างนั้นจะทำอย่างนี้ จะให้ได้อย่างนั้นจะให้ได้อย่างนี้ ลงสุดท้ายก็คือด้วยอ ออยากให้เขายกเขายอให้เขาสรรเสริญ

เพราะกิเลสนี้ตัวหิวโหยมากที่สุด เรื่องความยกยอปอขึ้นกิเลสชอบมากที่สุด ความหิวโหยนี้จะพาให้โลกตันติดอยู่เวลานี้ ความหิวโหยได้แก่กิเลสมันกินไม่พอ ปากมันเท่ารูเข็ม ท้องมันเท่าภูเขา ฟังซินะ เอาอาหารสอดเข้าไปในปากเท่ารูเข็มเพื่อท้องเท่าภูเขา มันจะเข้ากันได้ไหม นี่ความโลภมันใหญ่กว่าภูเขาครอบโลกธาตุ เราที่ชวนชวยมาให้มันวิ่งตามความอยาก ๆ นี้เหมือนหารายได้เข้าปากเท่ารูเข็มมันไม่พอ นี่โลภร้อนเพราะความโลภมาก ให้จำให้ตึ้นะ

อย่าโลภมากเกินไป หากพออยู่พอกินเป็นความสุข ให้หาอยู่ในความที่จะเป็นความสุข อย่าหาเพื่อเป็นความทุกข์ โลภมากเป็นความทุกข์มาก อย่าหามากเกินไปดินมากเกินไป จะทุกข์มากเกินไป เกินกว่าโลกสงสารเขาทุกข์กัน อย่าพากันดินกันติดจนเกินไป เตี้ยวันนี้ไฟสู้ไม่ได้แหละ สู้ไฟหัวใจสัตว์โลกไม่ได้ สัตว์โลกนี้ร้อนเป็นไฟไปหมด

เอาธรรมจับปู้บเห็นหมด ใครจะมาประมาทพระพุทธเจ้าได้หรือ โลกวิทู รู้แจ้งโลก รู้แจ้งสิ่งเหล่านี้เอง ไม่รู้แจ้งสิ่งเหล่านี้จะรู้แจ้งอะไร

นี่ละไฟเผาโลกจะเผาที่หัวใจของสัตว์ทั้งนั้น ไม่ได้เผาดินฟ้าอากาศ ไม่ได้เผาต้นไม้ภูเขา จักรวาลกว้างแสนกว้างไฟไม่ได้ไปเผา ไฟจริง ๆ เผาที่หัวใจของสัตว์โลก ไฟความโลภนี่ตัวสำคัญ รากเหง้าของความโลภออกจากรากะตันทา ความไม่อิ่มพอในกามกิเลสทั้งหลาย นี่ละมันพาให้ติดให้ติดัน ให้อยากได้อันนั้นมากี่ร้อย ได้อันนี้มากี่ร้อย แต่ไม่รวยอย่างที่เจ้าของว่า มันดินเฉย ๆ มันไม่รวย มันมีแต่ความผิตหวัง ๆ แล้วสร้างความลุ่มจมให้แก่ตัวเอง

เดินไปชิตตามถนนหนทาง ไปที่ไหนตึกรามบ้านช่องสร้างไว้เต็มข้างถนน ในบ้านในเมืองที่ไหนไป ร้างเลอะกันไปหมดเลย บางแห่งต้นไม้ขึ้นมองไม่เห็นจนกระทั่งตึกสร้างไว้แล้วไม่มีคนอยู่ สร้างแล้วยังไม่เสร็จกร้างไป ทิ้งเกลื่อนอยู่ตามถนนหนทางดูเอา นี่คือความโลภมันทำลายคน แล้วตึกรามบ้านช่องนี้เขาไม่ได้ไปติดหนึ่นะ คนผู้สร้างตึกรามบ้านช่องนี้ขึ้น ไปติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรัง ความทุกข์ความทรมานไม่ได้อยู่ในตึกร้าง ๆ หลังจากนั้น มันมาอยู่ที่หัวใจคนผู้สร้างไม่สำเร็จ ติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรัง ได้รับความทุกข์ความลำบากลำบากนอนก็ไม่หลับ ฟังซิไฟเผาเป็นยังไง

เงินเจ้าของโกยลงไปสร้างแล้วยังไม่พอ ไปกู้ยืมธนาคารมา ธนาคารเขาคิดดอกยังงี้ละ ดอกเบี้ยมันก็กลายเป็นดอกเบี้ยไป บี้เอา ๆ ไปตามถนนหนทางดูเอาซิ ตามีหุมีเอามาสอนตัวเองอย่าไปดูเฉย ๆ ดูเพื่อความดูถูกเหยียดหยามเขาไม่ถูก เพราะเขาก็เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันกับเรา เขาก็วิ่งเต้นชวนชวย เมื่อผิตพลาดมันก็ทำให้เป็นอย่างนี้ ให้เสียท่าเสียทางลุ่มจมลงไป เราจะเป็นอย่างนี้หรือไม่นำมาสอนเจ้าของ อย่างนี้เป็นความถูกต้องดีงาม

ให้พากันสอนเจ้าของ อย่าโลภมาก โลภมากนี่คือเรื่องกิเลสจะลากเราลงนรก อยู่พอกินพอเป็นพอไป นี่คือความสุขอยู่จุดนี้ ไม่ได้อยู่ที่ความโลภมากโลเลตลอดเวลา ดิ้นดีดอยู่ทั้งวันทั้งคืน ติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรัง นี่ถ้าหากว่าหนึ่สินนี่เป็นตาช่าย เราไปไม่ได้ นะ ก้าวออกจากวัดนี้ก็ไปไม่ได้ มีแต่กองหนึ่กองสิน ติดหนึ่ติดสินพะรุงพะรัง ไปติดตาช่ายของกองหนึ่กองสินทั้งนั้นทั่วโลก หนึ่สินระโยระยางงไปหมด เรื่อยว่าโลกนี้มีความสุข มีความสุขมันติดหนึ่กันหาอะไร คนไม่ติดหนึ่คือคนมีความสุข คนติดหนึ่นั้นเป็นคนมีความทุกข์มากที่สุด แล้วไปที่ไหนระโยระยางงด้วยสายอันนี้แหละ สายตาช่ายแห่งความติดหนึ่ติดสินกันพะรุงพะรัง แล้วเงียบ ๆ เราว่าไม่มีอะไร ธรรมดูเห็นหมด นั้นฟังซิพี่น้องทั้งหลาย

โลกนี้อยู่ด้วยความระโยงระยางด้วยการติดหนี้ติดสิน รวมไปถึงด้วยความทุกข์ความทรมานมากน้อยเต็มไปหมดในโลกอันนี้ ดิ้นกันไปอย่างนั้น หากดิ้น ไม่ได้เห็นโทษของมันนะเรื่องความเป็นหนี้เป็นสิน ยังจะเอาอีกอยู่นะไม่ใช่ของเล่น ก็เลสมันหลอกไปข้างหน้า ทุกข์อยู่ข้างหลังมันไม่เห็น มันหลอกจงเราไปข้างหน้า คราวนี้เราอย่างนี้ เราจะคิดแบบนั้นคิดแบบนี้ เอาอีกนะ ต่อไปอีกจมองอีก ๆ มันไม่เห็นโทษอยู่ข้างหลัง นี่ละเขาว่าเหยื่ออยู่ปลายเบ็ด แต่ข้างในคือเบ็ด เหยื่ออยู่ปลายเบ็ดคือความทะเยอทะยานไม่เห็นโทษความทุกข์ความจมของเจ้าของซึ่งเป็นอยู่แล้วนี้ ไม่ให้เห็นมันยังติดยังดิ้นไปอีกตะพึดตะพือนะ นี่ละไม่เห็นโทษเลย

เพราะฉะนั้นสัตว์จึงจมไปเรื่อย ๆ หาผู้พ้นไม่มีถ้าไม่เชื่ออรรถเชื่อธรรม ถ้าเชื่ออรรถเชื่อธรรมแล้วจะคลี่คลายตัวได้ ผู้จะทำแบบเดียวกันนี้แล้วก็จะจม ก็จะไม่ถอยตัว ๆ ผู้ทำแล้วก็ป็นอันทำแล้วจะทำยังไงมันจำเป็น ก็ให้รู้โทษของมันเสีย อย่างนี้ก็พอแก้ไขได้ พวกกุกุบุตรเดินตามหลังก็จะไม่ไปติดตามชายอันเดียวกัน ซึ่งเป็นกองทุกข์ทั้งหมดจากการติดหนี้ติดสินนี้เป็นสำคัญ ให้พากันจำเอานะทุกคน ๆ อย่าพากันดิ้นกันติด

กิเลสต้องแข่งหน้าเสมอ ทุกข์ขนาดไหนก็ต้องยกยอมมันว่านี่คือมหาเศรษฐี กิเลสมันหัวเราะฮา ๆ เลย ฟังซิ มันทุกข์จนไม่มีอะไรติดตัว เขาบอกว่ามันมหาเศรษฐีเท่านั้นละฮา ๆ ขึ้นเลย ดีไม่ดีอยู่ในวัดนี้ไอ้หยองเราก็จะเป็นบ้าเหมือนกัน ฮ่า ๆ เท่าจะกัตจนกระทั่งเจ้าของ เราเดินเข้าไปในครัวไอ้มันติดลูกยกยอ พอเข้าไปในครัวลูกยกยอนั้นก็โยนให้ ลูกยกยอนี้ก็ยื่นให้ ลูกยกยอมีแต่ของดี ๆ พอดีกับกิเลสตัวโลกมาก ๆ เข้าใจไหม ไอ้หยองเข้าครัวก็เต็มท้องมา แล้วจากนี้เข้าไปในครัวก็เต็มท้องมา ครั้นออกมาหัวเราะฮา ๆ ออกมา พอมาเห็นเจ้าของคือหลวงตาบับฮา ๆ จะกัตนะ ไม่เรียหวาดกลางหลังเสียตั้งแต่นั้นมาไม่เท่าอีกเลย มองดูเฉย ๆ

นั่นมันเป็นบ้ายอนกระทั่งลืมเจ้าของ เจ้าของเดินเข้าไปฮา ๆ จะมากัตนะ คือเขาหวงลาภเขา ทางครัวนั้นก็เต็มท้องมา ทางนี้ก็เต็มท้องมา ยังบรรจुไว้ให้เขาอีกนะ มีแต่บรรจुไว้ให้เขา เพราะเหตุนี้เขาจึงหัวเราะฮา ๆ พอเจอเราเข้าไปนี่ก็ว่าจะไปแย่งลาภใหญ่เขา เขาก็ว้อก ๆ จะมากัตเรา เขาไม่ได้ดูไม่เรียวยู่ข้างหลังนะซี พอไม่เรียหวาดเปียะ โหย วิ่งใหญ่เลย ตั้งแต่นั้นมามองดูเฉย เดียวนี้ไม่เท่าหน้าไอ้หยอง ใครอย่าไปยอมมันอีกเดี่ยวนั้นจะเท่าเรานะ ไม่ได้นะ ยออะไร มึงกินข้าวหรือยัง มึงกินอาหารหรือยัง ยื่นให้เขา นั่นละตัวสำคัญ จำเอานะ วันนี้ฟาตกลงไปถึงไอ้หยองเลยเที่ยวไม่ใช่เล่น เอาละทีนี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd